

ת"פ 15316/12/14 - מדינת ישראל נגד מחמד קניבי

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

16 ספטמבר 2015

ת"פ 15316-12-14 מדינת ישראל נ' קניבי(עציר)

המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חיים פס
נגד הנאשם	מחמד קניבי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

1. הנאשם, יליד 22.4.96, הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות:
 - א. רכישת נשק ונשיאת נשק וירי במקום מגורים, ביחס לאקדח שנקנה במאי 2014, וירי באותו אקדח בסמוך לאותו מועד.
 - ב. ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וניסיון הצתה, בכך שהנאשם נטל חלק בהתפרעות, ביום 4.7.14, בעת הלווית הנער מוחמד אבו חדיר ז"ל ובמסגרתה יידה אבנים ובקבוק תבערה.
 - ג. ניסיון הצתה וייצור נשק, בתחילת שנת 2013, כאשר הנאשם ייצר עם אחרים שני בקבוקי תבערה והיה תצפיתן כאשר הם יידו את בקבוקי התבערה לעבר בתי יהודים באבו תור.
 - ד. הצתה, בכך שיחד עם אחר יידה בקבוק תבערה לעבר רכבים החונים בסמוך לבתי יהודים באבו תור, במהלך שנת 2013.
 - ה. השתתפות בהתפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, כאשר יידה אבנים במסגרת הפרות סדר, לאחר מות מילאד עייאש ביום 14.5.11.
2. כתב האישום המקורי כלל שמונה אישומים, ובכתב האישום המתוקן מצויים אנו בפני חמישה אישומים, כפי שפורטו לעיל.
3. תסקיר שירות המבחן, מיום כז אב תשע"ה (12.8.15), מספר כי הנאשם, כבן 19, רווק, גר בבית

עמוד 1

הוריו. הוא למד עד כיתה יא, והפסיק, כדי לסייע בפרנסת משפחתו בעבודה. הוא עבד בעבודות מזדמנות, עד למעצרו, בחודש נובמבר 2014.

בתסקיר נאמר כי הנאשם משויך במסגרת מעצרו לארגון "החזית העממית", ולדבריו, הוא מקבל יחס מכבד מצד חברי ארגון זה. הוא בחר להיות במאסר במסגרת זו, ולא להשתייך ל"פתאח" או ל"חמאס", שכן טרם מעצרו לא השתייך לאף אחד מן הארגונים.

מהתסקיר עולה, כי אביו ריצה בעבר מאסר בעבירות ביטחוניות (בדיון היום הבנתי שגם נעצר לעניין עבירות מס).

4. בתסקיר ישנו פרק שלם המתייחס לעמדתו האידיאולוגית של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם חש תחושת זעם על הפגיעה באוכלוסייה הערבית, בארץ וברשות הפלסטינית. הוא רואה את המעשים שעשה **"כתגובה הגיונית ומותאמת אשר עשויה להשפיע על המציאות באזור מגוריו"**. אומנם, בהמשך נאמר, כי לדבריו הוא יודע כי יש אפשרות לפעול בדרכים מקובלות כלפי העוולות, אשר לתפיסתו מתבצעות כלפי עמו, וכי מבין שעשה טעות ויש מחיר משפטי שאותו הוא משלם כיום. אך, מיד לאחר מכן, במשפט הבא, נאמר: **"לצד זאת, ציין כי אינו מביע חרטה על מעשיו, מאחר ולתפיסתו היו מוצדקים והיו [תגובה] למצב אותו תופס כעוול"**.

5. בפרק **"הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום"**, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם חש תחושות עזות של זעם, בשל תפיסתו כי נעשה עוול ואי צדק כלפי העם הפלסטיני בארץ ובגבולות הרש"פ. ולכן, במשך השנים תפס הנאשם את הפגיעה ביהודים ובכוחות הביטחון הישראליים כתגובה לגיטימית לפגיעה בעמו. הנאשם אינו מביע חרטה על מה שעשה, ואינו מכיר בפגיעה הפוטנציאלית אשר יכלו מעשיו להביא.

6. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, בדבר 34 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

7. שירות המבחן, על אף התסקיר החמור, כותב בשורה האחרונה את הדברים הבאים:

"לאור כל האמור לעיל, לאור חומרת העבירות, עמדותיו הבעייתיות כמתואר כלפי הפגיעה באחר וקושי שלו להכיר בכך, אנו סבורים כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הינו מתאים".

8. אודה ולא אבוש כי לא הבנתי את השורה האחרונה של התסקיר. אם נכון מה שכתוב למעלה, כיצד ניתן לומר שעונש של 34 חודשי מאסר הוא עונש מתאים?!

9. כאשר ראיתי את התסקיר, נתתי החלטה, לפני חודש, ביום 17.8.15, שזה לשונה:

"לשלוח לב"כ הצדדים שיתכוננו לישיבת יום 16.9.15, כדי לשכנעני, באותה ישיבה, האם לאור תסקיר זה, ההסכמה בדבר הענישה היא הולמת, אם לאו".

10. עו"ד פס, ב"כ המדינה, עמל רבות לשכנעני.
11. לא השתכנעתי, מטיעוני לגבי העבירות והעונש.
12. ברם, מאחר והועלתה על ידי ב"כ המאשימה טענה בדבר קשיים ראייניים, שטיבם לא פורט, ובכל מקרה, יש הוכחה שאכן יש דברים בגו, שכן מכתב אישום של שמונה פריטים נותרו רק חמישה כאלה, על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, מקרה זה הוא גבולי, אך לא הגיע לסף המאפשר לי שלא לכבד את הסדר הטיעון.
13. אני מכבד את הסדר הטיעון, בלב כבד.
14. ברור לי כי מדינת ישראל, באמצעות המאשימה, כבלה את ידי, כך שאני נמצא במצב שבו בעוד 34 חודשים (חסר עשרת החודשים שהיה הנאשם במעצר), ייצא הנאשם מבית הכלא, כאשר הוא חדור אידיאולוגיה, שלצערי, בבית הכלא, רק תחודד. לא בכדי, הזכרתי לעיל, כי הוא בחר להיות באגף של "החזית העממית".
15. ייתכן ויש מקום לשקול מחדש האם הסדר טיעון בעבירות ביטחוניות אידיאולוגיות, ראוי כי יהיה כדין הסדר טיעון רגיל, לעניין אי התערבות בית המשפט בעונש.
16. מאחר ולא הושמעו בעניין זה טענות, לא ראיתי לבחור מקרה זה כדי ליצור בו תקדים, במיוחד לאור טענה נוספת של ב"כ הצדדים, לפיה חברו של הנאשם, שביצע עבירות דומות, וברובן ביצע אותן איתו, נידון לעונש - מוסכם - של 26 חודשי מאסר. בעניין זה, אם כך, יש נימוק נוסף (פרט לקשיים הראייניים), התומך בהסדר הטיעון. עדיין, אין בכך תשובה לשאלה מה יקרה. מבחינת סיכון הציבור, כאשר ישוחרר הנאשם ממאסר, בתום תקופת המאסר המלאה.
17. ב"כ המאשימה ניסה לשכנעני, כי אוכל להפעיל את שיקול דעתי בעניין קביעת מאסר על תנאי. אעשה כן, אך אין בכך תשובה מלאה, שכן ראינו לא פעם ולא פעמיים שגם עבריינים אידיאולוגיים, שמונחת מעל ראשם חרב מתהפכת של מאסר על תנאי, ממשיכים בביצוע עבירות.
18. לא למותר להזכיר, בהקשר אחרון זה, כי הנאשם אפילו לא טרח לומר במילתו האחרונה כי הוא מתנצל או מתחרט, והסתפק בכך שעורך דינו טען מה שטען.

19. בימים אלה, שבין ראש השנה - שהוא יום הדין - לבין יום הכיפורים, ראוי כי בית המשפט יפעיל את מידת הרחמים. אולם, כאשר הנאשם לא רק שלא חוזר בתשובה אלא אף לא מביע חרטה, ובפני שירות המבחן מודיע כי עמדתו האידיאולוגית לא השתנתה, אין כל מקום להתחשב גם בלוח השנה.

20. כאמור, בלב כבוד, והייתי אומר כבוד מאד, רואה אני עצמי אנוס לפעול על פי פסיקת בית המשפט העליון, ואני מכבד את הסדר הטיעון, אף שדעתי אינה נוחה מהעונש הנמוך שהוסכם. לפחות, הדברים שכתבתי ישמשו כהנחיה בעתיד, לקביעת עונשים מוסכמים בהסדרי טיעון שאליהם יגיעו הצדדים, מכאן ואילך.

21. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 34 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו 20.11.14.

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם, אם יבצע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, אחת מעבירות אלה: רכישת נשק, נשיאת נשק, ייצור נשק והצתה (לרבות: ניסיון להצתה).

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם, אם יבצע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, אחת מעבירות אלה: ירי באזור מגורים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (לרבות: ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות) והתפרעות.

22. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ג תשרי תשע"ו, 16/09/2015 במעמד הנוכחים.